

Κ. Σακελλαροπούλου: Μια επιλογή συμβατή με αυτά που έρχονται...

■ ΤΟΥ Νίκου Ταυρή

Ολοι κατανοούμε ότι η Ελλάδα διανύει μια πολύ δύσκολη περίοδο της σύγχρονης ιστορίας της. Οικονομικά, κοινωνικά, πολιτικά, γεωπολιτικά, πολιτισμικά, εθνικά – όλα τα ζητήματα είναι ανοιχτά, ο κίνδυνος η χώρα να περάσει μια νέα μεγάλη εθνική περιπέτεια είναι σοβαρός, και η έκβαση μιας τέτοιας περιπέτειας προμηνύεται να έχει μάλλον αρνητικό πρόσημο.

Υπό αυτό το πρίσμα, της μεγάλης φουρτούνας που έρχεται για τη χώρα, θα έπρεπε να ειπωθεί η επιλογή του προσώπου για την Προεδρία της Δημοκρατίας. Ενός προσώπου που θα μπορούσε να «σταθεί» πολιτικά απέναντι σε ό,τι έρχεται, άρα θα είχε το απαιτούμενο πολιτικό βάρος, την πολιτική εμπειρία και την ικανότητα να εκπροσωπήσει την Ελλάδα στις διεθνείς σχέσεις όπως θα άρμοζε στον ρόλο του. Έναν ή μία Πρόεδρο της Δημοκρατίας που θα είχε αποδείξει με τη διαδρομή του/της ότι μπορεί να υπερασπιστεί τα δίκαια της Ελλάδας και του λαού της, τόσο στο εσωτερικό όσο και διεθνώς.

Για αυτούς του λόγους η επιλογή της δικαστικού και προέδρου του Συμβουλίου της Επικρατείας (ΣτΕ) Αικατερίνης Σακελλαροπούλου για τη θέση της Προέδρου της Δημοκρατίας είναι λανθασμένη. Για να είμαστε πιο ακριβείς, πρόκειται για μια επιλογή που είναι εναρμονισμένη και απόλυτα συμβατή με τις περιπέτειες που έρχονται για τη χώρα. Όπως τονίζεται από τον Πέτρο Παπασαραντόπουλο στα «Νέα»: «Είναι μάλλον δεδομένο ότι δεν θα ακούσουμε από την νέα Πρόεδρο περιττές εθνικοπατριωτικές κορώνες». Τι σημαίνει αυτό; Ότι σε μια περίοδο που η Ελλάδα είναι πολλαπλώς εκτεθειμένη σε εθνικές και γεωπολιτικές απειλές, η νέα Πρόεδρος της Δημοκρατίας θα ευθυγραμμιστεί με τις επιλογές του ελληνικού πολιτικού συστήματος, που δεν είναι άλλες από την πλήρη συμμόρφωση στα μνημονιακά πλαίσια, την ενδοτικότητα στα εθνικά ζητήματα και την υποταγή στην πολιτική των μεγάλων δυνάμεων για τη χώρα και την περιοχή. Αν στη διαπίστωση αυτή προσθέσουμε και το γεγονός ότι δεν διαθέτει πολιτική πείρα και πολιτικό βάρος, τότε μάλλον εύκολα φτάνουμε στο συμπέρασμα ότι δεν πρόκειται να έχουμε «εκπλήξεις» από μεριάς της. Βασικά, για αυτό τον λόγο προτάθηκε από την κυβέρνηση και για τον ίδιο λόγο έγινε με ευκολία αποδεκτή από την αξιωματική αντιπολίτευση. Είναι ένα πρόσωπο που μπορεί να «βγάλει τη δουλειά» για το πολιτικό σύστημα...

Η γυναικεία υποψηφιότητα

Πολλοί επιχειρηματολογούν για το γεγονός ότι θα έχουμε για πρώτη φορά μια γυναίκα Πρόεδρο της Δημοκρατίας, εκτιμώντας ότι πρόκειται για θετική εξέλιξη. Δυστυχώς αυτό από μόνο του δεν σημαίνει κάτι. Υπάρχουν γυναίκες που έχουν εργαστεί για το καλό της χώρας και του λαού, υπάρχουν και γυναίκες που κοίταξαν πώς θα εξυπηρετήσουν διάφορα συμφέροντα. Το πού κατατάσσεται η κα Σακελλαροπούλου το καταμαρτυρούν τα πεπραγμένα της στο ΣτΕ. Θα παραθέσουμε ορισμένα από αυτά: Τον Ιανουάριο 2012 απορρίπτει τους ισχυρισμούς των Δήμων σχετικά με τη εγκατάσταση ΧΥΤΑ σε Κερατέα και Γραμματικό. Τον Ιούλιο 2012 απορρίπτει το αίτημα ακύρωσης της απόφασης για παραχώρηση 4.000 δασικών στρεμμάτων σε Σκουριές και Μαντέμ Λάκκο στην «Ελληνικός Χρυσός» και για διακοπή της υλοτόμησης. Τον Φεβρουάριο 2015 απορρίπτει ως αβάσιμους τους ισχυρισμούς των κατοίκων στις Σκουριές, διατάσσοντας τη συνέχιση των έργων των μεταλλείων. Τον Μάρτιο 2015 προτείνει την αθώωση του Γιώργου Παπακωνσταντίνου στη δίκη για τη λίστα Λαγκάρντ. Τον Ιούλιο 2019 –ως πρόεδρος πλέον του ΣτΕ– αποφασίζει το οριστικό τέλος του 13ου και 14ου μισθού των δημοσίων υπαλλήλων. Πρόσφατα, τον Δεκέμβριο 2019, κατηγορήθηκε από πολλές πλευρές για «κακοδικία» στην υπόθεση του Αλεξάντερ Βίνικ (Mr. Bitcoin). Από ότι φαίνεται, το ότι είναι γυναίκα δεν έπαιξε κάποιο ιδιαίτερο ρόλο στις αποφάσεις της...

Σε επίπεδο πολιτικού σκηνικού, το γεγονός ότι η υποψηφιότητα είναι γυναικεία έχει διπλό σκοπό. Να λειτουργήσει επικοινωνιακά, θέλοντας να περάσει την αίσθηση ενός κάλπικου κυβερνητικού προοδευτισμού και να δώσει την εντύπωση ότι οι

πολιτικοί θεσμοί της χώρας εξελίσσονται, αφού επιλέχθηκε μια γυναίκα για το ανώτερο πολιτειακό αξίωμα. Την ίδια στιγμή, στριμώχνει και όλες τις δυνάμεις της αντιπολίτευσης που πολιτεύονται με τις σημαίες του ψευδοπροοδευτισμού και του δικαιωματισμού, όπως ο ΣΥΡΙΖΑ, το ΚΙΝΑΛ και το ΜέΡΑ25. Βέβαια για τον ΣΥΡΙΖΑ το ζήτημα αποδείχτηκε πιο περίπλοκο, αφού την κα Σακελλαροπούλου την είχε διορίσει η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ στο ΣτΕ, οπότε θα ήταν δύσκολο να διαφωνήσει έστω και για λόγους μικροπολιτικής – αφού επί της ουσίας δεν είχε κανένα πρόβλημα, όπως προαναφέραμε.

Εξυπηρέτηση και άλλων αναγκών

Παράλληλα ο Κυριάκος Μητσοτάκης έκανε αυτή την επιλογή και για διάφορους άλλους λόγους, επειδή ήθελε να εξυπηρετήσει και άλλες δικές του ανάγκες. Αρχικά διότι ήθελε ένα πρόσωπο που θα αποσπούσε συναίνεση από τις δυνάμεις της αντιπολίτευσης. Αυτό το πέτυχε, και έτσι ξεπέρασε τον σκόπελο μιας ψηφοφορίας στη βουλή που μπορούσε να του προκαλέσει

διάφορα προβλήματα.

Επίσης ήθελε να υπερβεί διάφορες άλλες υποψηφιότητες που είχαν ορισμένο πολιτικό βάρος και εμβέλεια και θα έδιναν πολιτική υπόσταση –όποια και αν ήταν αυτή– στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας. Υποψηφιότητες που θα αποτελούσαν έναν άλλο πόλο μέσα στο ελληνικό πολιτικό σύστημα και θα είχαν έναν δικό τους σχεδιασμό. Αυτό ήταν κάτι που δεν επιθυμούσε αυτή τη στιγμή ο πρωθυπουργός. Διότι φαίνεται ότι ο Κυριάκος Μητσοτάκης θέλει να είναι αυτός ο βασικός παίκτης, ο βασικός φορέας των πολιτικών πρωτοβουλιών, τόσο εσωτερικά όσο και σε διεθνές επίπεδο. Έτσι άλλωστε έχει σχεδιάσει το επιτελείο του Μαξίμου, το υπουργικό συμβούλιο, το δίκτυο των συμβούλων του και τους αντιπροέδρους του. Δεν ήθελε κάποιον/α που να έχει τη δυνατότητα να κινηθεί αυτόνομα, αλλά κάποιον/α «του χεριού του». Και αυτό μάλλον το έχει κατορθώσει μ' αυτήν την επιλογή, την ίδια στιγμή που έχει και τη δυνατότητα να βάλει πρόεδρο του ΣτΕ κάποιον/α της δικής του πολιτικής αρεσκείας.

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ 2020 ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ

στα κεντρικά βιβλιοπωλεία το καινούργιο ημερολόγιο από τις εκδόσεις Α/συνεχεια

Το θέμα του: *Η φύση μας χρειάζεται*

Δεν σας λέμε περισσότερα.

Αναζητήστε το.

Ξεφυλλίστε το...

Α/συνεχεια

Για παραγγελίες:

τηλ: 210 384 5870

www.asynechia.gr

info@asynechia.gr